

שמואל ב

קדֹשׁה מְלַמְעֵלָה בְּתַפְלָתָנוּ. וְזַפְנוּ לְהַרְיח רִיחַ קְדוֹשׁ. וְזַפְנוּ
 שִׁיתִּיקִים בָּנוּ בְּעֵת ^אתְּפִלָּתָנוּ, מִה־שָּׁאֲמַר דָּוִד עֲבָדְךָ: רוּחַ
 יְהוָה יֵאָהֲרֹנָה יֵאָהֲרֹנָה דְּבַר־בִּי. וּמִלְתּוֹ עַל־^בלְשׁוֹנִי: וְזַפְנוּ לְזַפֵּךְ
 נַפְשָׁנוּ וּלְהָאִיר בָּהּ, וּלְהוֹסִיף בָּהּ כַּח וְהָאֶרֶה גְדוּלָּה,
 וּלְהַתְקַשֵּׁר לְמַעֲלָה בְּקִדְשָׁה הָעֲלִיּוֹנָה, וְתַמִּיד תִּשְׁרֶה וְתַחֲוֹל
 עָלֵינוּ קְדֹשׁה הָעֲלִיּוֹנָה. וְתַצִּילֵנוּ מִכָּל־צָרָה וְצוּקָה וּמִשְׁחִית.
 וְתַצִּילֵנוּ מִשְׁעָבוֹד מַלְכוּת, וּמִחֲבָלֵי מָשִׁיחַ, וּמִמְלַחֲמַת גּוֹג
 וּמִגּוֹג, וּמִדִּינָה שֶׁל גֵּהֶנֶם וּמִחַבּוּט הַקֶּבֶר. וְתַצִּילֵנוּ מִעֲנִיּוֹת ^א
 תּוֹרָה וּמִעֲנִיּוֹת מִצְוֹת וּמִעֲנִיּוֹת מִמוֹן, וּמִדְּלוֹת וּמִחֲסָרוֹן כִּיס.
 וְתַצִּילֵנוּ מִדְּבַר וּמִמַּגָּפָה וּמִכָּל־גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת וְרָעוֹת. וְתִבְטֹל
 כַּח כָּל־הַצָּרִים לָנוּ, וְתִבְטֹל כַּח כָּל־הַמְּשֻׁטֵּינִים וְהַמְּקַטְרָגִים
 עָלֵינוּ, בֵּין לְמַעֲלָה בֵּין לְמַטָּה, וְלֹא יִהְיֶה בָהֶם כַּח לְהַשְׁטִין
 וּלְקַטְרֵג עָלֵינוּ. וְתַצִּינָה לְמִלְאָכֶיךָ מִלְאָכֵי הַשָּׁרָת וּלְכָל־
 הַנְּאָצִּלִּים וְהַנְּבָרָאִים וְהַיְצוּרִים וְהַנְּעֻשִׁים, לַעֲזֹר לָנוּ וּלְסִיעֵנוּ
 וּלְאַמֵּץ כַּחֲנּוּ, וְלֹא יִהְיוּ צָרִים לָנוּ, וְלֹא יִהְיוּ מְשֻׁטֵּינִים ^א
 אוֹתָנוּ, אֲלֹא יִהְיוּ הַכֹּל עוֹזְרִים וּמְסִיעִים ^אאוֹתָנוּ. וְנִהְיֶה
 אֲהוּבִים לְמַעֲלָה וְנִחְמָדִים לְמַטָּה, וְלֹא נִפְלֵם וְלֹא נִפְשָׁל ^א
 לְעוֹלָם וָעֶד. וְתוֹצִינּוּ לְבָנִים צַדִּיקִים חֲסִידִים וְקְדוֹשִׁים. וְנִזְכָּה
 אֲנַחְנוּ וְזִרְעֵנוּ, לְנוֹי וּלְתֹאֵר, וּלְכַח וּלְעֶשֶׂר וּלְגִבּוֹרָה, וּלְחִכְמָה
 וּלְבִינָה וּלְדַעַת, וּלְזִקְנָה וּלְשִׁיבָה טוֹבָה. וְיִהְיֶה לָּפָנוּ מְסוֹר
 בְּיָדֵנוּ. וְתַעֲזָרֵנוּ עַל־דְּבַר כְּבוֹד־שְׁמֶךָ, וְתַמְלֵא כָּל־מְשָׁאֲלוֹת
 לָפָנוּ לְטוֹבָה לַעֲבוֹדָתְךָ. אָמֵן. יִהְיוּ לְרָצוֹן אֲמִרֵי־פִי, וְהִגִּיזִן
 לְפִי לְפָנֶיךָ. יְהוָה יֵאָהֲרֹנָה יֵאָהֲרֹנָה צוּרֵי וְגֹאֲלֵי:

תהלים יט

הדלקת נרות של שבת

קודם הדלקת נרות של שבת, תברך:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הוֹדֵנוּ ^{אֵלֵינוּ רַבּוֹת}, **אֱלֹהֵינוּ** ^{תַּחֲנוּן בְּעַל הַשְּׂמִילָה} **מֶלֶךְ הָעוֹלָם,**
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, ^{וּבְכַל הַמִּצְוֹת כֻּלָּם} **וְצִוָּנוּ לְהַדְלִיק נֵר שֶׁל שַׁבָּת:**

ואחרי ההדלקה תאמר:

יְיָ רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְהוֹשֻׁעַ יֵאָדוּנֵנוּ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי, שֶׁתְּחַוֵּן
אוֹתִי וְאֶת־אִישִׁי וְאֶת־בְּנֵי וְאֶת־אֲבִי וְאֶת־אִמִּי וְאֶת־כָּל־קְרוֹבֵי,
וְתִתֵּן־לָנוּ וּלְכָל־יִשְׂרָאֵל אַחִינוּ, חַיִּים טוֹבִים וְאַרְפִּים, וְתִזְכְּרֵנוּ
בְּזִכְרוֹן טוֹבָה וּבְרָכָה, וְתִפְקְדֵנוּ בְּפִקְדֹת יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים, וְתִבְרַכְנוּ
בְּרִכּוֹת גְּדוּלוֹת, וְתִשְׁלִים בֵּיתֵנוּ, וְתִשְׁכֵּן שְׂכִינְתְּךָ בֵּינוּנוּ, (וְתִזְכְּנוּ
לְזֶרַע קִדְּשׁ־שֶׁל קִימָא), וְתִזְכְּנוּ לְגִדְל בָּנִים וּבָנֵי בָנִים, חֲכָמִים וְנִבְּנִים,
אוֹהֲבֵי הַשֵּׁם, יֵרָאִי אֱלֹהִים, אֲנָשִׁי אֵמֶת, זֶרַע קִדְּשׁ, דְּבָקִים בַּשֵּׁם
וּמְאִירִים ^{בְּ}אֶת־הָעוֹלָם בְּתוֹרָה וּבְמַעֲשִׂים טוֹבִים וּבְכָל־מְלָאכַת
עֲבוֹדַת הַבּוֹרָא. אָנָּה הַשֵּׁם! שְׁמַע אֶת־^{בְּ}תַחֲנֻנֵּי בַּעַת הַזֹּאת,
וּבִזְכוּת שְׂרָה, רַבֶּקָּה, רַחֵל וְלֵאָה אֲמוֹתֵינוּ, הָאֵר נִרְנֵי שְׁלֵא יִכְבֶּה
לְעוֹלָם וָעֶד, וְהָאֵר פָּנֶיךָ וְנוֹשְׁעָה, אָמֵן.

מנהג רוב העולם לומר שיר השירים לפני "מזמור לדוד" וקבלת שבת, אבל אם רואים
שמתקרבת השקיעה, יש לקבל את השבת באמירת:

בּוֹאֵי בְּשָׁלוֹם עֲטַרְת בַּעֲלָה, גַּם בְּשִׁמְחָה בְּרִנָּה וּבִצְחָלָה, תוֹךְ
אָמוּנֵי עַם סִגְלָה, בּוֹאֵי כָלָה (לצד ימין) בּוֹאֵי כָלָה (לצד שמאל). תוֹךְ
אָמוּנֵי עַם סִגְלָה (יכוין לקבל תוספת שבת) בּוֹאֵי כָלָה שַׁבַּת מְלֻכְתָּא.

שיר השירים

נהגו בקהילות הספרדים לקרוא לפני קבלת שבת את ספר "שיר השירים". מנהגם של ישראל לקרוא עם קבלת שבת שיר-השירים, שאין כל העולם כולו כדאי כיום שניתן בו שיר-השירים לישראל, שכל הכתובים קודש, שיר-השירים קודש קודשים. ואין בכל השבוע שעה מקודשת כשעה זו, שאז ניכר ומתגלה תוספת אור קדושת השבת בגוף האדם (פתח הדביר, ר"ס). "בערב שבת קודש צריכים לעסוק בתשובה על כל העבר בימות החול, כדי לקבל קדושת שבת בלא שום מניעה מכל דבר חטא ועון" (אורות התשובה, יד, לג). מתוך הפתיחה לשיר השירים, "עולת ראייה" חלק ב'

תפילה לאמרה קודם "שיר השירים":

לְשֵׁם יְחִיד קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יִשְׁכְּנֵתָה (יאהדנחה), בְּדַחֲלֵו וְרַחֲמֵו (יאההויה) וְרַחֲמֵו וְדַחֲלֵו (יאההויה), לְיִתְדָא אוֹת יו"ד אוֹת ה"א (א"א) בְּאוֹת וְאוֹת ה"א (ז"ו) יִבְחִינָא שְׁלִים (יהוה) בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל, הִנֵּה אֲנַחְנוּ בָּאִים לְשׁוּרֵר בְּקוֹל נְעִים שִׁיר הַשִּׁירִים קִדְשׁ קִדְשִׁים, לְעוֹרֵר חֲבָצֶלֶת הַשָּׁרוֹן, לְשִׁיר בְּקוֹל נְעִים גִּילַת וְרֶנֶן כְּבוֹד הַלְבָנוֹן, וְלַחֲבֹר אֶשֶׁת נְעוּרִים עִם דוּדָה בְּאַהֲבָה וְרַעוּתָא וְחֻדְתָּא דְלָבָא, שְׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה יִפְצָא בָּהּ, תוֹדָה וְקוֹל זְמִירָה. וְתַעֲלֶה לְפָנֶיךָ קְרִיאַת שִׁיר הַשִּׁירִים כְּאִלּוּ אִמְרוּ שְׁלֹמֹה כְּעֶצְמוֹ, וְכִאלּוּ הִשְׁגִּינוּ כָּל-הַסּוּדוֹת הַתְּנוּמִים בּוֹ. וְיֵהִי נֶעֱם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה שֶׁ יְדִינוּ כּוֹנְנָה עֲלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ כּוֹנְנָה: יְהִי לְרַצּוֹן אִמְרֵי-פִי, וְהִגִּינוּ לְפִי לְפָנֶיךָ. יְהוָה יֵאָדָר צוּרֵי וְגֹאֲלֵי:

קודם "שיר השירים", יש אומרים פסוק זה:

יִנְתִּי בְּחֻגִי הַפֶּלַע בְּסֶתֶר הַמְּדֻרָּה הָרְאִינִי אֶת-מְרָאֶיךָ הַשְּׁמִיעֵנִי אֶת-קוֹלְךָ כִּי-קוֹלְךָ עָרֵב וּמְרָאֶיךָ נְאוּהָ:

א שִׁיר הַשִּׁירִים אֲשֶׁר לְשְׁלֹמֹה: ב יִשְׁקֹנִי מִנְּשִׁיקוֹת פִּיהוּ כִּי-טוֹבִים דְּדִיד מִיָּין: ג לְרִיחַ שְׁמִנֶיךָ טוֹבִים שְׁמֵן תוֹרֵךְ שְׁמֶךָ עַל-כֵּן עֲלָמוֹת אֶהְבּוֹךָ: ד מִשְׁכְּנִי אַחֲרֶיךָ נְרוּצָה הֵבִיאֵנִי הַמֶּלֶךְ חֲדָרָיו נִגִּילָה וְנִשְׁמַחָה בָּךְ נִזְפִּירָה דְּדִיד מִיָּין מִיִּשְׁרָיִם אֶהְבּוֹךָ: ה שְׁחֹרָה אֲנִי וְנְאוּהָ בָנוֹת יְרוּשָׁלַיִם כְּאַהֲלֵי קֶדֶר כִּירְעוֹת שְׁלֹמֹה: ו אֶל-תְּרַאֲנִי שְׁאֲנִי שְׁחַרְחַרְתָּ שְׁשׂוֹפְתָנִי הַשֶּׁמֶשׁ בְּנִי אִמִּי נַחֲרֹ-בִי שְׁמִנִי

נִטְרָה אֶת־הַפְּרָמִים כְּרָמִי שְׁלִי לֹא נִטְרָתִי: ז הַגִּידָה לִּי
 שְׁאֵהָבָה נִפְשִׁי אֵיכָה תִרְעָה אֵיכָה תִרְבִּיץ בַּצֹּהְרִים שְׁלָמָה
 אֶהְיָה כְּעֵטָיָה עַל עֲדָרֵי חֲבֵרֶיךָ: ח אִם־לֹא תִדְעִי לָךְ הִיפָּה
 בְּנָשִׁים צְאִי־לָךְ בְּעֶקְבֵי הַצֹּאן וְרַעֲלִי אֶת־גְּדִיתֶיךָ עַל
 מִשְׁכְּנוֹת הָרָעִים: ט לְסִסְתִּי בְּרֻכְבִּי פִרְעָה דְּמִיתֶיךָ רַעֲיָתִי:
 י נֶאֱוֹו לְחִילֶיךָ בַּתָּרִים צִוְּאָרְךָ בַּחֲרוּזִים: יא תּוֹרִי זָהָב
 נֶעֱשֶׂה־לָּךְ עִם נִקְרוֹת הַפֶּסֶף: יב עַד־שֶׁהִמְלִיךְ בַּמִּסְבּוֹ נִרְדִּי
 נָתַן רִיחוֹ: יג צָרוֹר הָמָר דּוֹדִי לִי בֵּין שְׂדֵי יֵלִין: יד אֲשַׁכֵּל
 הַפֶּפֶר דּוֹדִי לִי בְּכֶרְמִי עֵין גְּדִי: טו הִנֵּה יָפָה רַעֲיָתִי הִנֵּה
 יָפָה עֵינֶיךָ יוֹנִים: טז הִנֵּה יָפָה דּוֹדִי אֵף נָעִים אֵף־עֲרֻשָּׁנו
 רַעֲנָנָה: יז קְרוֹת בְּתִינוּ אֲרוֹזִים רְהִיטָנו בְּרוֹתִים:

ב אֲנִי חֲבַצְלֶת הַשָּׂרוֹן שׁוֹשְׁנַת הָעֲמָקִים: ג כְּשׁוֹשְׁנָה בֵּין
 הַחוֹתִים כֵּן רַעֲיָתִי בֵּין הַבָּנוֹת: ד כְּתַפּוּחַ בַּעֲצֵי הַיָּעַר כֵּן
 דּוֹדִי בֵּין הַבָּנִים בָּצֵלוֹ חֲמֻדָּתִי וְיִשְׁבַּתִּי וּפְרִיּוֹ מִתּוֹק
 לְחֶפְזִי: ה הִבִּיאֲנִי אֶל־בֵּית הָיִין וְדָגְלוּ עָלַי אֶהָבָה:
 ו סִמְכוּנִי בְּאֲשִׁישׁוֹת רִפְדוֹנִי בַּתַּפּוּחִים כִּי־חֹלֶת אֶהָבָה
 אֲנִי: ז שְׁמָאלוֹ תַּחַת לְרֹאשִׁי וַיִּמְיֵנוּ תַּחֲבֻקָּנִי: ח הַשְׁבַּעְתִּי
 אֶתְכֶם בָּנוֹת יְרוּשָׁלַם בַּצְּבָאוֹת אוֹ בְּאֵילוֹת הַשָּׂדֶה אִם־
 תַּעֲרִירוּ וְאִם־תַּעֲזוּרְרוּ אֶת־הָאֶהָבָה עַד שֶׁתַּחֲפֹץ: ט קוֹל
 דּוֹדִי הִנֵּה־זֶה בָּא מְדִלֵּג עַל־הָהָרִים¹⁸ מִקְפֹּץ עַל־הַגְּבָעוֹת:
 י דוֹמָה דּוֹדִי לְצִבִּי אוֹ לְעֶפֶר הָאֵילִים הִנֵּה־זֶה עוֹמֵד אַחֵר
 כְּתִלָּנוּ מִשְׁגִּית מִן־הַחֲלִלוֹת מִצִּיץ מִן־הַחֲרָפִים: יא עֲנֵה

דודי ואמר לי קומי לך רעיתי יפתי ולכי-לך: ^א כי-הנה
הסתו עבר הגשם חלף הלך לו: ^ב הנצנים נראו בארץ
עת הזמיר הגיע וקול התור נשמע בארצנו: ^ג התאנה
חנטה פגיה והגפנים סמדר נתנו ריח קומי לך רעיתי
יפתי ולכי-לך: ^ד יונתי בחגוי הסלע בסתר המדרגה
הראני את-מראיך השמיעני את-קולך כי-קולך ערב
ומראיך נאווה: ^ה אחזר-לנו שעלים שעלים קטנים
מחבלים כרמים וכרמינו סמדר: ^ו דודי לי ואני לו
הרעה בשושנים: ^ז עד שיפוח היום ונסו הצללים סב
דמה-לך דודי לצבי או לעפר האילים על-הרי בתר:

^א על-משכבי בלילות בקשתי את שאהבה נפשי
בקשתי ולא מצאתיו: ^ב אקומה נא ואסובבה בעיר
בשוקים וברחבות אבקשה את שאהבה נפשי בקשתי
ולא מצאתיו: ^ג מצאוני השמרים הסבכים בעיר את
שאהבה נפשי ראיתם: ^ד כמעט שעברתי מהם עד
שמצאתי את שאהבה נפשי אחזתיו ולא ארפנו עד-
שהביאתיו אל-בית אמי ואל-חדר הורתי: ^ה השבעתי
אתכם בנות ירושלם בצבאות או באילות השדה אם-
תעירו! ואם-תעוררו את-האהבה עד שתחפץ: ^ו מי זאת
עלה מן-המדבר כתימרות עשן מקטרת מר ולבונה מפל
אבקת ריכל: ^ז הנה מטתו שלשלמה ששים גברים סביב
לה מגברי ישראל: ^ח כלם אחזי חרב מלמדי מלחמה

אִישׁ חֲרָבוֹ עַל-יָרְכוֹ מִפֶּתַח בִּלְיִלוֹת: ֙ אֶפְרַיִן עָשָׂה לֹא
הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה מַעֲצֵי הַלְּבָנוֹן: ֔ עֲמוּדָיו עָשָׂה כֶּסֶף רִפְדָּתוֹ
זָהָב מִרְכָּבוֹ אֲרָגְמָן תּוֹכוֹ רָצוּף אֶהָבָה מִבְּנוֹת יְרוּשָׁלַם:
יֵא צָאִינָה וְרֹאִינָה בְּנוֹת צִיּוֹן בַּמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בַּעֲטָרָה
שֶׁעָטְרָה-לוֹ אִמּוֹ בְּיוֹם חֲתָנָתּוֹ וּבְיוֹם שְׂמִיחַת לְבוֹ:

ד ׀ הֵנָּה יָפָה רַעֲיַתִּי הֵנָּה יָפָה עֵינֶיךָ יוֹנִים^א מִבְּעַד לְצִמְתֶּךָ
שְׁעָרֶךָ כְּעֶדֶר הָעֵצִים שְׁגָלְשׁוּ מִהֵרָ גִלְעָד: ֖ שְׁנִיךָ כְּעֶדֶר
הַקְּצוּבוֹת שְׁעָלוּ מִן-הָרִחֶצֶה שְׁפָלָם מִתְּאִימוֹת וְשִׁפְלָה
אֵין בָּהֶם: ֚ כַּחוּט הַשָּׁנִי שִׁפְתוֹתֶיךָ וּמִדְּבָרֶךָ נֶאֱוָה כִּפְלַח
הָרִמּוֹן רִקְתֶּךָ מִבְּעַד לְצִמְתֶּךָ: ֑ כְּמִגְדַּל דָּוִד צוּאֲרֶךָ בְּנוֹי
לְתַלְפִּיּוֹת אֵלֶיךָ הַמֶּגֶן תִּלּוֹי עָלָיו כָּל שְׁלִטֵי הַגְּבוּרִים:
ה שְׁנֵי שְׁדֵיךָ כְּשְׁנֵי עֶפְרַיִם תְּאֹמִי צָבִיָּה הָרַעִים
בְּשׂוֹשָׁנִים: ֖ עַד שִׁיפּוּתֶךָ הַיּוֹם וְנָסוּ הַצִּלְלִים אֵלֶיךָ לִי אֶל-
הָרַ הַמּוֹר וְאֶל-גִּבְעַת הַלְּבוֹנָה: ֙ כָּלֶךָ יָפָה רַעֲיַתִּי וּמוֹם
אֵין בָּךְ: ֙ אֲתִי מִלְּבָנוֹן כָּלָה אֲתִי מִלְּבָנוֹן תְּבֹאִי תִשׁוּרִי
מִרְאֵשׁ אֲמָנָה מִרְאֵשׁ שָׁנִיר וְחֶרְמוֹן מִמַּעַנּוֹת אֲרִיּוֹת
מִהַרְרֵי נְמָרִים: ֙ לִבְכַּתְּנִי אַחֲתִי כָלָה לִבְכַּתְּנִי בְּאַחַת
מַעֲיָנֶיךָ בְּאַחַד עֲנָק מִצִּוְרֵיךָ: ֙ מִה-יָפוֹ דְּדִיךָ אַחֲתִי כָלָה
מִה-טָבִי דְּדִיךָ מִיֵּין וְרִיחַ שְׁמָנֶיךָ מִכָּל-בִּשְׁמִיִם: ֙ נָפֶת
תִּטְפָּנָה שִׁפְתוֹתֶיךָ כָלָה דָּבֶשׁ וְחֶלֶב תַּחַת לְשׁוֹנֶךָ וְרִיחַ
שְׁלֹמֹתֶיךָ כְּרִיחַ לְבָנוֹן: ֙ גֵּן נָעוּל אַחֲתִי כָלָה גֵּל נָעוּל
מִעֵין חֲתוּם: ֙ שְׁלַחֲךָ פָּרָדִם רִמּוֹנִים עִם פָּרִי מִגְדִּים

כַּפָּרִים עִם-נָרְדִים: ^ד נִרְדָּה וְכִרְכֹם קָנָה וְקִנְמֹן עִם כָּל-
 עֵצִי לְבוֹנָה מֵר וְאַהֲלֹת עִם כָּל-רָאשֵׁי בְשָׂמִים: ^ט מַעֲיִן
 גִּפְּתִים בָּאֵר מִיָּם חַיִּים וְנִזְלִים ^ז מִן-לְבָנוֹן: ^{טו} עוֹרֵי צָפוֹן
 וּבֹאֵי תִימָן הִפִּיחִי גִנִּי יָדָיו בְּשִׁמּוֹ יָבֵא דוֹדִי לְגִנּוֹ וַיֹּאכַל
 פְּרִי מִגְדִּיו:

ה ^א בָּאתִי לְגִנִּי אֶחָתִי כָלָה אֶרֶתִי מוֹרִי עִם-בְּשָׂמִי אֶכְלָתִי
 יַעֲרִל עִם-דְּבָשִׁי שְׁתִּיתִי יֵינִי עִם-חֲלָבִי אָכְלוּ רֵעִים שְׁתּוּ
 וּשְׁכָרוּ דוֹדִים: ^ב אֲנִי יִשְׁנָה וְלִפִּי עֵר קוֹל דוֹדִי דוֹפֵק
 פֶּתַח-לִי אֶחָתִי רַעִיתִל יוֹנְתִי תַמָּתִי שְׂאֵשִׁי נִמְלֵא-טָל
 קְוֻצוֹתַי רְסִיסִי לְיִלָּה: ^ג פִּשְׁטָתִי אֶת-כֶּתְנֹתַי אֵיכָכָה
 אֶלְבֹּשְׁנָה רַחֲצָתִי אֶת-רַגְלִי אֵיכָכָה אֶטְנַפֵּם: ^ד דוֹדִי שָׁלַח
 יָדוֹ מִן-הַחֹר וּמַעֲי הֵמוּ עָלָיו: ^ה קָמְתִי אֲנִי לִפְתָּח לְדוֹדִי
 וַיִּבְדֵּי נְטֹפֶה-מֹזֶר וְאַצְבָּעָתִי מֹזֶר עָלַי כַּפּוֹת הַמְּנַעוֹל:
 ו פֶּתַחְתִּי אֲנִי לְדוֹדִי וְדוֹדִי חָמַק עָבַר נִפְשִׁי יִצְאָה בְּדַבְּרוֹ
 בִּקְשָׁתִיהוּ וְלֹא מִצָּאָתִיהוּ קָרָאתִיו וְלֹא עָנָנִי: ^ז מִצָּאֵנִי
 הַשְּׂמָרִים הַסֹּכְבִּים בְּעִיר הַפּוֹנִי פָצְעוּנִי נִשְׁאָו אֶת-רִדְדִי
 מֵעָלַי שִׁמְרֵי הַחֲמוֹת: ^ח הַשִּׁבְעָתִי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם
 אִם-תִּמְצְאוּ אֶת-דוֹדִי מִה-תִּגִּידוּ לוֹ שְׂחֹלֶת אֶהְיֶה אֲנִי:
 ט מִה-דוֹרְךָ מִדּוֹד הִיפָּה בְּנָשִׁים ^ז מִה-דוֹרְךָ מִדּוֹד שִׁפְכָה
 הַשִּׁבְעָתָנוּ: ^י דוֹדִי צֹחַ וְאֵדוֹם דָּגוּל מִרְכָּבָה: ^{יא} רֹאשׁוֹ כֶּתֶם
 פָּז קְוֻצוֹתָיו תִּלְתָּלִים שְׁחָרוֹת כְּעוֹרֵב: ^{יב} עֵינָיו כִּיּוֹנִים עַל-
 אִפְיקֵי מַיִם רַחֲצוֹת בַּחֲלָב יִשְׁבּוֹת עַל-מִלָּאת: ^{יג} לְחִיּוֹ

כַּעֲרוּגַת הַבֶּשֶׂם^ד מִגְדָּלוֹת מְרֻקָּחִים שְׁפָתוֹתָיו שׁוֹשְׁנִים
 נִטְפּוֹת מֹזֶר עֵבֶר: ^ד יָדָיו גְּלִילֵי זָהָב מְמַלְאִים בַּתְּרָשִׁישׁ
 מַעֲוֵי עֶשֶׂת שָׁן מְעַלְפֶּת סְפִירִים: ^ט שׁוֹקִיו עֲמוּדֵי שֶׁשׁ
 מִיִּסְדִּים עַל-אֲדָנֶי-פֹּז מְרֹאֵהוּ כְּלָבָנוֹן בַּחֹר כְּאַרְזִים:
^ט חֶפֶז מִמֶּתְקִים וְכָלֹ מִחֲמָדִים זֶה דֹדִי וְזֶה רַעֲי בָנוֹת
 יְרוּשָׁלַיִם:

ו ^א אָנָּה הָלַךְ דֹּדִיךְ הִיפָּה בְנָשִׁים אָנָּה פָּנָה דֹדִיךְ וַיִּבְקָשְׁנוּ
 עִמָּךְ: ^ב דֹּדִי יָרַד לָגֹז לַעֲרוּגוֹת הַבֶּשֶׂם לַרְעוֹת בְּגָנִים
 וְלִלְקֹט שׁוֹשְׁנִים: ^ג אֲנִי לְדֹדִי וְדֹדִי לִי הִרְעָה בְּשׁוֹשְׁנִים:
^ד יָפָה אַתָּה רַעֲיָתִי כְּתֹרֶצָה נְאוּה כִּירוּשָׁלַם אֵימָה כְּנִדְגָלוֹת:
^ה הַסִּבִּי עֵינֶיךָ מִנְּגִדֵי שָׁהֶם הִרְהִיבֵנִי שְׁעָרָךְ כְּעֶדֶר הָעֵדִים
 שֶׁגִּלְשׁוּ מִן-הַגִּלְעָד: ^ו שְׁנִיךָ כְּעֶדֶר הָרְחִלִּים שֶׁעָלוּ מִן-
 הָרִחַצָה שֶׁפָּלָם מִתְּאִימוֹת וְשֶׁפָּלָה אֵין בָּהֶם: ^ז כְּפָלַח
 הָרִמּוֹן רִקְתָּךְ מִבְּעַד לְצִמְתָּךְ: ^ח שְׁשִׁים הֵמָּה מְלָכוֹת
 וּשְׁמָנִים פִּילִגְשִׁים וְעֵלְמוֹת אֵין מִסְפָּר: ^ט אַתָּה הִיא יוֹנָתִי
 תִּמְתִּי אַתָּה הִיא לְאִמָּה בָּרָה הִיא לְיֹלְדָתָה רְאוּהָ בָנוֹת
 וַיִּאֲשְׁרוּהָ מְלָכוֹת וּפִילִגְשִׁים וַיַּחֲלִוּהָ: ^י מִי-זֹאת
 הַנִּשְׁקָפָה כְּמוֹ-שֹׁחַר יָפָה כְּלָבָנָה בָּרָה כְּחִמָּה אֵימָה
 כְּנִדְגָלוֹת: ^{יא} אֶל-גִּנַּת אֲגוֹז יִרְדְּתִי לְרֹאוֹת בְּאֲבִי הַנַּחֲלִי
^{יב} לְרֹאוֹת הַפְּרִיחָה הַגֶּפֶן הַנִּצּוֹ הָרִמָּנִים: ^{יג} לֹא יִדְעָתִי נִפְשִׁי
 שְׁמַתָּנִי מִרְכָּבוֹת עַמִּי נָדִיב:

ז א שׁוּבִי שׁוּבִי הַשּׁוֹלֵמִית שׁוּבִי וְנִחֲזֶה-בָּךְ מֵה-
 תִּנְחֹזוּ בַשּׁוֹלֵמִית כְּמַחֲלַת הַמַּחֲנִים: ב מֵה-יָפּוּ פְעַמֶּיךָ
 בְּנֻעָלִים בַּת-נָדִיב חֲמוּקֵי יִרְכִיךָ כָּמוֹ חֲלָאִים^ז מַעֲשֵׂה יָדֵי
 אִמּוֹ: ג שְׂרָרְךָ אֲנִי הִסְהֵר אֶל-יַחְסֵר הַמְּזֹג בְּטִנְךָ עֲרַמַת
 חֲטִים סוּגָה בַשּׁוֹשְׁנִים: ד שְׁנֵי שְׂדֵיךָ כְּשְׁנֵי עֲפָרִים תִּאֲמִי
 צְבִיָּה: ה צִיָּאָרְךָ כְּמַגְדֵּל הַשָּׁן עֵינֶיךָ בְּרֻכּוֹת בְּחֻשְׁבוֹן עַל-
 שְׁעָר בַּת-רַבִּים אַפֶּךָ כְּמַגְדֵּל הַלְּבָנוֹן צוּפָה פָּנֶי דַּמְשֶׁק:
 ו רֹאשְׁךָ עָלֶיךָ כְּכַרְמֶל וְדֹלֶת רֹאשְׁךָ כְּאַרְגָּמָן מִלֶּךָ אֲסוּר
 בְּרֹהֲטִים: ז מֵה-יָפִית וּמֵה-נִעְמָת אֶהְבֶּה בַּתְּעַנּוּגִים:
 ח זֹאת קוֹמַתְךָ דְּמַתָּה לְתֹמָר וְשְׂדֵיךָ לְאַשְׁכְּלוֹת: ט אֲמַרְתִּי
 אֵעֲלֶה בְּתֹמָר אֲחֻזָּה בְּסִסְגֵּיו וַיְהִי-נָא שְׂדֵיךָ כְּאַשְׁכְּלוֹת
 הַגָּפֶן וְרִיחַ אַפֶּךָ כַּתְּפוּחִים: י וַחֲפֹךְ כֵּיִן הַטּוֹב הוֹלִךְ
 לְדוּדֵי לְמִישְׁרִים דּוֹכֵב שְׂפָתַי יִשְׁנִים: יא אֲנִי לְדוּדֵי וְעָלִי
 תִשְׁוֹקְתוּ: יב לָכֵה דוּדִי נִצָּא הַשְׂדֶּה נְלִינָה בְּכַפָּרִים:
 יג נִשְׁכִּימָה לְכַרְמִים נִרְאָה אִם-פָּרְחָה הַגָּפֶן פִּתַּח הַסְּמֹדָר
 הִנְצוּ הַרְמוֹנִים שָׁם^{יד} אֲתָן אֶת-דּוּדֵי לָךְ: טו הַיְּהוּדָאִים נִתְּנוּ-
 רִיחַ וְעַל-פֶּתַח חִינוֹ כָּל-מְגִדִים חֲדָשִׁים גַּם-יִשְׁנִים דּוּדֵי
 צְפַנְתִּי לָךְ:

ח א מִי יִתְּנֶךָ כְּאֵח לִי יוֹנֵק שְׂדֵי אִמִּי אֲמַצְאָךְ בַּחוּץ אֲשַׁקֶּךָ
 גַּם לֹא-יָבוּזוּ לִי: ב אֲנִי הִגֵּדְךָ אֲבִיאָךְ אֶל-בֵּית אִמִּי תִלְמַדְנִי
 אֲשַׁקֶּךָ מִיֵּין הָרֶקֶת מַעֲסִים רַמְנִי: ג שְׁמָאלוֹ תַּחַת רֹאשִׁי
 וַיְמִינֹו תַּחֲבִקֵנִי: ד הַשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם^ה מֵה-

תַּעֲרֹוּ וּמִה־תַּעֲרֹוּ אֶת־הָאֵהָבָה עַד שְׂתַחֲפֹץ: ^ה מִי זֹאת
עָלָה מִן־הַמִּדְבָּר מִתְרַפֶּקֶת עַל־דֹּדָהּ תַּחַת הַתְּפוּחַ
עֹורֶרְתִּיךָ שָׁמָּה חִבְּלָתְךָ אִמְךָ שָׁמָּה חִבְּלָה יִלְדָתְךָ:
^ו שִׁימֵנִי כַחוֹתָם עַל־^ז לִבֶּךָ כַחוֹתָם עַל־זְרוּעֶךָ כִּי־עֹזָה
כַּמּוֹת אֵהָבָה קָשָׁה כַּשָּׂאוֹל קִנְיָה רִשְׁפִּיָּה רִשְׁפִּי
אֲשֶׁר־^ח שְׁלַחְתִּיָּהּ: ^ט מִיָּם רַבִּים לֹא יוֹכְלוּ לְכַבּוֹת אֶת־
הָאֵהָבָה וְנִהְרֹות לֹא יִשְׁטָפוּהָ אִם־יִתֵּן אִישׁ אֶת־כָּל־הוֹן
בֵּיתוֹ בְּאַהֲבָה בּוֹז יְבוֹזוּ לוֹ: ^י אַחֲוֹת לְנוֹ קִטְפָה וְשָׂדִים אֵין
לָהּ מִה־נַּעֲשֶׂה לְאַחֲוָנָהּ בַּיּוֹם שִׁידְכָר־בָּהּ: ^{יא} אִם־חֹמֶמָה
הִיא נִבְנָה עָלֶיהָ טִירַת כֶּסֶף וְאִם־דָּלָת הִיא נִצּוֹר עָלֶיהָ
לוֹחַ אֶרֶז: ^{יב} אֲנִי חֹמֶמָה וְשָׂדִי כַּמִּגְדָּלוֹת אֲזִי הִיִּיתִי בְּעֵינָיו
כַּמוֹצֵאת שָׁלוֹם: ^{יג} כֶּרֶם הִיָּה לְשִׁלְמָה בְּכַעַל הַמֶּזֶן^{יד} נָתַן
אֶת־הַכֶּרֶם לְנִטְרִים אִישׁ יָבֵא בְּפָרִיו אֶלֶף כֶּסֶף: ^{טו} בְּרָמִי
שָׁלִי לִפְנֵי הָאֶלֶף לֶךְ שְׁלֵמָה וּמֵאֲתֵימ לְנִטְרִים^{טז} אֶת־פָּרִיו:
^{יז} הַיּוֹשֶׁבֶת בַּגִּנִּים חֲבֵרִים^{יח} מִקְשִׁיבִים לְקוֹלֶךָ הַשְּׁמִיעֵנִי:
^{יט} בָּרַח! דּוֹדִי וְדִמָּה־לֶּךָ לְצַבִּי אוֹ לְעַפְר הָאֵילִים עַל הָרִי

בְּשָׂמִים:

הַיּוֹשֶׁבֶת בַּגִּנִּים חֲבֵרִים^{יח} מִקְשִׁיבִים לְקוֹלֶךָ הַשְּׁמִיעֵנִי:

רַבּוֹן כָּל־הַעוֹלָמִים! יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְהוָה יִיְהוֹנָדָה יִיְהוֹנָדָה יִיְהוֹנָדָה וְאַל־הִינוּ וְאַל־הִינוּ
אַבּוֹתֵינוּ, שְׂבִיכוֹת שִׁיר הַשִּׁירִים אֲשֶׁר קָרָאנוּ שֶׁהוּא קֹדֶשׁ קִדְשִׁים, בִּזְכוֹת
פְּסוּקֵינוּ, וּבִזְכוֹת^{יח} תְּבוּתֵינוּ, וּבִזְכוֹת אוֹתֵינוּ, וּבִזְכוֹת נִקְדוּתֵנוּ, וּבִזְכוֹת
טַעֲמֵנוּ וְצִרְפוּנוּ וְרִמְזֵנוּ וְסוּדוּתֵנוּ וְהַקְדוּשִׁים וְהַטְהוּרִים הַנּוֹרָאִים הַיּוֹצֵאִים
מִמֶּנּוּ, שֶׁתִּהְיֶה שְׁעָה זוֹ שְׁעַת רַחֲמִים, שְׁעַת הַקְּשָׁבָה, שְׁעַת הָאֲנָה, וְנִקְרָא
וְנִתְעַנֵּנוּ, נִתְעַרֵּר לֶךְ וְנִתְעַרֵּר לָנוּ. וְתִהְיֶה עוֹלָה לְפָנֶיךָ קְרִיאַת שִׁיר הַשִּׁירִים,

כאלו השגנו כל-הסודות הנפלאים והנוראים אשר הם חתומים וסתומים בו בכל-תנאיו. ונזכה למקום שהנפשות הרוחות והנשמות נחצבות משם. וכאלו עשינו כל-מה-שמשל עלינו להשיג, בין בגלגול זה בין בגלגולים אחרים. ולהיות מן העולים והזוכים לעולם הבא, עם שאר צדיקים וחסידים. ומלא כל-משאלות לבנו לטובה לעבודתך וליראתך. ותהיה עם לבבנו ואמרי פינו בעת מחשבותינו, ועם ידינו בעת מעבדינו. ותשלח ברכה והצלחה והרוחה בכל-מעשה ידנו. ומעפר ענינו תקימנו, ומאשפות דלותנו תרוממנו. ותשיב שכינתך לעיר קדשך במהרה בימינו, אמן סלה.

יש נוהגים לומר כאן קדיש יהא שלמא (עמ' 214)

בקהילות האשכנזים יש שנוהגים לומר פרק זה לפני קבלת שבת:

הָדָו לַיהוָה יִהְיוּ אֲהֻרָהּ כִּי־טוֹב, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: יֹאמְרוּ גְאוּלִּי יְהוָה יִהְיוּ אֲהֻרָהּ, אֲשֶׁר גְּאָלָם^א מִיַּד־צָר: וּמֵאֲרָצוֹת קִבְּצָם^ב, מִמְּזוּרַח וּמִמַּעַרְב מִצָּפוֹן וּמִיָּם: תָּעֻז בַּמִּדְבָּר בִּישִׁימוֹן דָּרָךְ, עִיר מוֹשֵׁב לֹא מִצָּאוּ: רַעֲבִים גַּם־צִמְאִים, נַפְשָׁם בָּהֶם תִּתְעַשֵּׂךְ: וַיִּצְעֲקוּ אֶל־יְהוָה יִהְיוּ אֲהֻרָהּ בְּצָר לָהֶם^ג, מִמַּצּוֹקוֹתֵיהֶם יִצִּילֵם: וַיְדַרְיֵם בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל, לָלֶכֶת אֶל־עִיר מוֹשֵׁב: יוֹדוּ לַיהוָה יִהְיוּ חֲסִדוֹ, וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם: כִּי־הִשְׁבִּיעַ נֶפֶשׁ^ד שִׁקְקָהּ, וְנִפְשׁ רַעֲבָה מִלֹּא־טוֹב: יִשְׁבִּי חֲשֵׁךְ וְצִלְמוֹת, אֲסִירִי עֲנִי וּבְרוּל: כִּי־הִמְרוּ אִמְרֵי־אֵל, וַעֲצַת עֲלִיוֹן^ה נִאֲצָאוּ: וַיִּכְנַע בַּעֲמֹל^ו לִבָּם, כִּשְׁלוֹ וְאִין עֹזֹר: וַיִּצְעֲקוּ אֶל־יְהוָה יִהְיוּ אֲהֻרָהּ בְּצָר לָהֶם^ז, מִמַּצּוֹקוֹתֵיהֶם יוֹשִׁיעֵם: יוֹצִיאֵם^ח מִחֲשֵׁךְ וְצִלְמוֹת, וּמוֹסְרוֹתֵיהֶם יִנָּתֵק: יוֹדוּ לַיהוָה יִהְיוּ אֲהֻרָהּ חֲסִדוֹ, וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם: כִּי־שָׁפַר דַּלְתוֹת נְחֹשֶׁת, וּבְרִיחֵי בְרוּל גִּדְעָ: אוֹלִים^ט מִדֶּרֶךְ פֶּשַׁעַם, וְיַמְעוֹנוֹתֵיהֶם יִתְעַנּוּ: כִּלְאָכָל תִּתְעַב נַפְשָׁם, וַיִּגְעֻ עַד־שַׁעֲרֵי מוֹת: וַיִּצְעֲקוּ אֶל־יְהוָה יִהְיוּ אֲהֻרָהּ בְּצָר לָהֶם^י, מִמַּצּוֹקוֹתֵיהֶם יוֹשִׁיעֵם: יִשְׁלַח דָּבָרוֹ וַיִּרְפָּאֵם, וַיִּמְלֹט מִשְׁחִיתוֹתָם: יוֹדוּ לַיהוָה יִהְיוּ חֲסִדוֹ, וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם: וַיִּזְכְּחוּ זִבְחֵי תוֹדָה, וַיִּסְפְּרוּ מַעֲשָׂיו בְּרִנָּה: יוֹרְדֵי הַיָּם בְּאֵנוֹת, עֹשִׂי

תהלים קז

מְלֹאכָה בָּמִים רַבִּים: הֲמָה רְאוּ מַעֲשֵׂי יְהוָה יֵהוּדָה, וְנִפְלְאוֹתָיו
 בְּמִצְוֹתָהּ: וַיֹּאמֶר וַיַּעֲמֵד רוּחַ סַעֲרָה, וּתְרוֹמֶם גָּלְיוֹ: יַעֲלוּ שָׁמַיִם
 יִרְדּוּ תְהוֹמוֹת, נִפְשָׁם בְּרָעָה תַחֲמוֹגֵג: יַחֲזִיגוּ וַיִּנּוּעוּ כְּשׁוֹפֹר, וְכָל־
 חֲכֻמָּתָם תִּתְבַּלֵּעַ: וַיַּצְעֲקוּ אֶל־יְהוָה יֵהוּדָה בְּצָר לָהֶם,
 וַיִּמְצְאוּקִיתֵיהֶם יוֹצִיאָם: יָקָם סַעֲרָה לְדִמְמָה, וַיַּחֲשׂוּ גְלִיָּהֶם: וַיִּשְׁמְחוּ
 כִּי־יִשְׁתַּקּוּ, וַיִּנָּחֵם אֶל־מַחֲזוֹ חֲפָצָם: יוֹדוּ לַיהוָה יֵהוּדָה חֲסִדּוֹ,
 וְנִפְלְאוֹתָיו לְבָנֵי אָדָם: וַיְרוֹמְמוּהוּ בְקֹהֶל־עַם, וּבְמוֹשָׁב זָקֵנִים
 יְהַלְלוּהוּ: יֵשֶׁם נְהָרוֹת לְמִדְבָּר, וּמִצְאֵי מַיִם לְצִמְאֹן: אֶרֶץ פָּרִי
 לְמִלְחָה, מְרֻעַת יוֹשְׁבֵי בָהּ: יֵשֶׁם מְדַבֵּר לְאַגֶּם מַיִם, וְאַרְץ צִיָּה
 לְמִצְאֵי מַיִם: וַיּוֹשֶׁב שָׁם רַעֲבִים, וַיִּכְוֶנֶנּוּ עִיר מוֹשָׁב: וַיַּזְרְעוּ שָׂדוֹת
 וַיִּשְׁעוּ כְרָמִים, וַיַּעֲשׂוּ פָרִי תְבוּאָה: וַיִּכְרְכֶם וַיִּרְבּוּ מָאֵד, וַיְבַהֲמָם
 לֹא יִמְעִיט: וַיִּמְעִטוּ וַיִּשְׁחוּ, מַעֲצָר רָעָה וַיִּגְוֹן: שִׁפָּךְ בּוֹז עַל־
 נְדִיבִים, וַיִּתְעַם בְּתֵהוּ לֹא־דֶרֶךְ: וַיִּשְׁגֹּב אֲבִיוֹן מַעֲוֵנִי, וַיִּשֶׁם כְּצֹאֵן
 מִשְׁפָּחוֹת: וַיֹּארוּ יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁמְחוּ, וְכָל־עוֹלָה קִפְצָה פִּיהָ: מִי־חֲכָם
 וַיִּשְׁמַר־אֵלֶּה, וַיִּתְּבוֹנֶנּוּ חֲסִדֵי יְהוָה יֵהוּדָה: יֵהוּדָה:

מנהג קהילות האשכנזים להוסיף כאן פיוט זה שחיבר ר' אלעזר אזכרי מחבר "ספר חרדים", וכדברי היעב"ץ בסדורו: "זמר לעורר הנפש לאהבת ה' יתברך".

יָדִיד נֶפֶשׁ אָב הֶרְחַמְן, מִשָּׁךְ עֲבָדְךָ אֶל רְצוֹנְךָ. יְרוּץ עֲבָדְךָ כְּמוֹ
 אֵיל, יִשְׁתַּחֲוֶה מוֹל הַדֶּרֶךְ. כִּי יַעֲרֹב לוֹ יִידוּתְךָ, מִנֶּפֶת צוּף
 וְכָל־טַעַם:

הָ דוֹר נָאָה זִיו הָעוֹלָם, נִפְשֵׁי חוֹלֵת אֶהְבֶּתְךָ. אֲנֵא אֶל נָא רְפָא נָא
 לָהּ, בְּנִרְאוֹת לָהּ נַעַם זִיוְךָ. אֲזוּ תַתְחִיז וְתִתְרַפָּא, וְהִתְהַלֵּךְ
 שְׂפַחַת עוֹלָם:

וְ תִיק יְהִמו רַחֲמֶיךָ, וְחוּסָה נָא עַל בֶּן אוֹהֶבְךָ. כִּי זֶה כְּמָה נִכְסֶף
 נִכְסֶף, לְרֹאוֹת בְּתַפְאֶרֶת עֲדָךְ. אֲנֵא אֵלִי מַחֲמַד לְבִי, חוּשֵׁה־נָא
 וְאַל־תִּתְעַלֵּם:

הָ גָלָה נָא וּפְרַשׁ חֲבִיב, עָלִי אֶת־סֶפֶת שְׁלוֹמְךָ. תֹּאִיר אֶרֶץ
 מִקְבוֹדְךָ, נְגִילָה וְנִשְׁמָחָה בְּךָ. מִהָר אֲהוֹב כִּי־בָא מוֹעֵד, וְחֲנִנִי
 כִּימִי עוֹלָם:

סדר קבלת שבת

מזמור כנגד יום ראשון

לְכוּ נִרְנְנָה לַיהוָה יֵאֱהֹדוּנָהי נְרִיעָה לְצֹר יִשְׁעֵנוּ: וְקִדְמָה
 תְּהִלָּים צֶה פָּנֵינוּ בְּתוֹדָה בְּזִמְרוֹת נְרִיעָה לוֹ: כִּי אֵל גָּדוֹל יְהוָה יֵאֱהֹדוּנָהי
 וּמִלֶּךְ גָּדוֹל עַל-כָּל-אֱלֹהִים: אֲשֶׁר בִּידוֹ מַחְקֵרֵי-אָרֶץ
 וְתוֹעֲפֹת הָרִים לוֹ: אֲשֶׁר-לוֹ הַיָּם וְהוּא עָשָׂה וַיִּבְשֹׁת ^{יִסְכֵּךְ} יָדָיו יַצְרוּ: בָּאוּ נִשְׁתַּחֲוֶה וְנִכְרַעַה נִבְרָכָה לִפְנֵי-יְהוָה יֵאֱהֹדוּנָהי
 יֵאֱהֹדוּנָהי עֲשָׂנוּ: כִּי-הוּא אֱלֹהֵינוּ וְאַנְחֵנוּ | עִם מְרַעִיתוֹ וְצֹאן
 יָדוֹ הַיּוֹם אִם-בְּקֹל תִּשְׁמָעוּ: אֶל-תִּקְשׁוּ לִבְכֶּכֶם כַּמְרִיבָה
 כִּיּוֹם מָסָה בַּמִּדְבָּר: אֲשֶׁר נִסּוּנִי אֲבוֹתֵיכֶם בְּחֻנּוּנִי גַם-רָאוּ
 פְּעָלִי: אֲרַבָּעִים שָׁנָה | אֶקְוֶה בְּדוֹר וְאֹמַר עִם תַּעֲיִ לִבִּי
 הֵם וְהֵם לֹא-יִדְעוּ דְרָכֵי: אֲשֶׁר-נִשְׁבַּעְתִּי בְּאִפִּי אִם-יִבְאֹן
 אֶל-מְנוּחָתִי:

מזמור כנגד יום שני

שִׁיר לַיהוָה יֵאֱהֹדוּנָהי שִׁיר חֲדָשׁ ^{שִׁיר} שִׁיר לַיהוָה יֵאֱהֹדוּנָהי שִׁם צו
 כָּל-הָאָרֶץ: שִׁיר לַיהוָה יֵאֱהֹדוּנָהי בְּרָכּוֹ שְׁמוֹ בְּשִׁיר
 מִיּוֹם-לְיוֹם יִשׁוּעָתוֹ: סִפְרוּ בַגּוֹיִם כְּבוֹדוֹ בְּכָל-הָעַמִּים
 נִפְלְאוֹתָיו: כִּי גָדוֹל יְהוָה יֵאֱהֹדוּנָהי וּמַהֲלֵל מְאֹד נֹרָא
 הוּא עַל-כָּל-אֱלֹהִים: כִּי | כָּל-אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים ^{יִסְכֵּךְ}
 וַיְהִי יְהוָה יֵאֱהֹדוּנָהי שְׁמִים עָשָׂה: הוֹד-וְהָדָר לִפְנֵינוּ עֹז
 וְתִפְאֶרֶת בְּמִקְדָּשׁוֹ: הִבּוּ לַיהוָה יֵאֱהֹדוּנָהי מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים

הָבוּ לַיהוָה יאהדונהי כְּבוֹד וְעֹז: הָבוּ לַיהוָה יאהדונהי
כְּבוֹד שְׁמוֹ שְׂאוּ מִנְחָה וּבֹאוּ לַחֲצֹרֹתֵינוּ: הִשְׁתַּחֲוּ
לַיהוָה יאהדונהי בְּהַדְרַת־קֹדֶשׁ חִילוּ מִפְּנֵי כָל־הָאָרֶץ:
אָמְרוּ בְּגוֹיִם | יְהוָה יאהדונהי מֶלֶךְ אֶף־תִּכּוֹן תִּבְל כָּל־
תְּמוּט יָדִין עַמִּים בְּמִישְׁרִים: יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ
יִרְעֶם הָיָם וּמִלְאוּ: יַעֲלֶז שְׂדֵי וְכָל־אֶשֶׁר־בּוֹ אֵז יִרְנְנוּ כָּל־
עֵצִי־עֵר: לִפְנֵי יְהוָה יאהדונהי | כִּי כָא כִי כָא לְשֹׁפֵט
הָאָרֶץ יִשְׁפֹּט־תִּבְל בְּצֹדֵק וְעַמִּים בְּאִמּוֹנָתוֹ:

מזמור כנגד יום שלישי

יְהוָה יאהדונהי מֶלֶךְ תִּגַּל הָאָרֶץ יִשְׁמְחוּ אֵימִם רַבִּים: עֲנֵן
וְעֲרַפֵּל סָבִיבוֹ צֶדֶק וּמִשְׁפָּט מְכֹון כְּסָאוֹ: אֵשׁ לִפְנֵי תִלְוֹ
וְתִלְהֹט סָבִיב צָרוֹ: הָאִירוּ בְּרָקִיו תִּבְל רֵאֶתָה וְתַחַל
הָאָרֶץ: הָרִים כְּדוֹנָג נִמְסוּ מִלִּפְנֵי יְהוָה יאהדונהי מִלִּפְנֵי
אֲדוֹן כָּל־הָאָרֶץ: הִגִּידוּ הַשָּׁמַיִם צֶדֶק וְרָאוּ כָל־הָעַמִּים
כְּבוֹדוֹ: יִבְשׁוּ כָל־עֲבָדֵי פֶסֶל הַמִּתְהַלְלִים בְּאֵלִילִים
הִשְׁתַּחֲוּ־לוֹ כָל־אֱלֹהִים: שְׁמֵעָה וְתִשְׁמָח | צִיּוֹן וְתִגְלָנָה
בְּנוֹת יְהוּדָה לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ יְהוָה יאהדונהי: כִּי־אֲתָה
יְהוָה יאהדונהי עֲלִיּוֹן עַל־כָּל־הָאָרֶץ מֵאֵד נַעֲלִיתָ עַל־כָּל־
אֱלֹהִים: אֲהַבִּי יְהוָה יאהדונהי שְׁנֵאוּ־רַע שְׁמֵר נַפְשׁוֹת
חֲסִידָיו מִיַּד רָשָׁעִים יִצִּילֵם: אֹרֶז זֶרַע לְצִדִּיק וְלִישְׁרֵי־לֵב
שִׁמְחָה: שִׁמְחוּ צִדִּיקִים בִּיהוָה יאהדונהי וְהוֹדוּ לְזִכֹּר
קֹדֶשׁוֹ:

מזמור כנגד יום רביעי

תהלים צח

מִזְמוֹר שִׁירוֹ לַיהוָה יֵאָדְוֶנָּה | שִׁיר חֹדֶשׁ כִּי־נִפְלְאוֹת
עָשָׂה הוֹשִׁיעָה־לוֹ מִיָּנּוּ וַיִּזְרַע קֶדְשׁוֹ: הוֹדִיעַ יְהוָה
יֵאָדְוֶנָּה יִשְׁוַעְתּוּ לְעֵינֵי הַגּוֹלִים גִּלָּה צִדְקָתוֹ: זָכַר חֲסִדּוֹ
וְאִמּוֹנָתוֹ לְבֵית יִשְׂרָאֵל רְאוּ כָל־אֶפְסֵי־אָרֶץ אֵת יִשְׁוַעַת
אֱלֹהֵינוּ: הֲרִיעוּ לַיהוָה יֵאָדְוֶנָּה יֵאָדְוֶנָּה כָּל־הָאָרֶץ פָּצְחוּ וְרִנְנוּ
וְזָמְרוּ: זָמְרוּ לַיהוָה יֵאָדְוֶנָּה יֵאָדְוֶנָּה בְּכִנּוֹר בְּכִנּוֹר וְקוֹל זִמְרָה:
בְּחִצְצֹרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר הֲרִיעוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יְהוָה
יֵאָדְוֶנָּה: יִרְעֶם הַיָּם וּמִלֵּאוּ תִּבְלִי וַיֵּשְׁבִי בָּהּ: נִהְרֹת
יִמְחֲאוּ־כַף יַחַד הָרִים יִרְנְנוּ: לִפְנֵי־יְהוָה יֵאָדְוֶנָּה יֵאָדְוֶנָּה כִּי בָּא
לְשֹׁפֵט הָאָרֶץ יִשְׁפֹּט־תִּבְלִי בְּצֶדֶק וְעַמִּים בְּמִישְׁרִים:

יש נוהגים להתחיל מכאן:

מזמור כנגד יום חמישי

שם צט

יְהוָה יֵאָדְוֶנָּה יֵאָדְוֶנָּה מֶלֶךְ יִרְגְּזוּ עַמִּים יֵשֵׁב כְּרוּבִים תִּנּוּט
הָאָרֶץ: יְהוָה יֵאָדְוֶנָּה יֵאָדְוֶנָּה בְּצִיּוֹן גְּדוֹל וְרֵם הוּא עַל־כָּל־
הָעַמִּים: יוֹדוּ שִׁמְךָ גְּדוֹל וְנוֹרָא קְדוֹשׁ הוּא: וְעַז מֶלֶךְ
מִשְׁפָּט אָהֵב אֶתָּה כּוֹנֵנֶת מִישְׁרִים^צ מִשְׁפָּט וְצִדְקָה
בִּיעֲקֹב אֶתָּה עֲשִׂית: רִוְמָמוֹ יְהוָה יֵאָדְוֶנָּה יֵאָדְוֶנָּה אֱלֹהֵינוּ
וְהַשְׁתַּחֲוּוּ לַהֲדָם רַגְלָיו קְדוֹשׁ הוּא: מַעֲשֵׂה וְאַהֲרֹן | בְּכִהְנוּ
וּשְׁמוּאֵל בְּקִרְאֵי שְׁמוֹ קְרָאִים (צריך לקרוא קורִים) אֶל־יְהוָה
יֵאָדְוֶנָּה וְהוּא יַעֲנֶם: בְּעַמּוּד עָנָן יְדַבֵּר אֲלֵיהֶם שְׁמֵרוּ
עֲדָתוֹ וְחַק נִתֵּן־לָמוֹ: יְהוָה יֵאָדְוֶנָּה יֵאָדְוֶנָּה אֱלֹהֵינוּ אֶתָּה עֲנִיתָם
אֶל נִשְׂא הָיִיתָ לָהֶם וְנָתַתָּ עַל־עֲלִילוֹתָם: רִוְמָמוֹ יְהוָה

יֵאָהֳדוֹנְהִי אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוִי לְהָר קֹדֶשׁ כִּי־קָדוֹשׁ יְהוָה
יֵאָהֳדוֹנְהִי אֱלֹהֵינוּ:

מזמור כנגד יום הששי

בקהילות האשכנזים לא אומרים מזמור זה

תהלים ק מזמור לַתּוֹדָה הָרִיעוּ לַיהוָה יֵאָהֳדוֹנְהִי כָל־הָאָרֶץ: עֲבֹדוּ
אֶת־יְהוָה יֵאָהֳדוֹנְהִי בְשִׂמְחָה בָּאוּ לִפְנֵי בְרִנָּה: דָּעוּ כִּי־
יְהוָה יֵאָהֳדוֹנְהִי הוּא אֱלֹהִים הוּא־עָשָׂנוּ וְלוֹ אֲנַחְנוּ עֲמֹו
וְצֹאן מְרִעִיתוֹ: בָּאוּ שְׁעָרָיו בַּתּוֹדָה חֲצֵרְתִּי בַתְּהִלָּה
הוֹדוּ־לוֹ בְּרָכוּ שְׁמוֹ: כִּי־טוֹב יְהוָה יֵאָהֳדוֹנְהִי לְעוֹלָם
חֲסִדּוֹ וְעַד־^קדֹר וָדֹר אָמוֹנָתוֹ:

בערב יום טוב, ביום טוב ובשבת חול המועד, בקהילות האשכנזים מתחילים מכאן.
ובחלק מקהילות הספרדים מתחילים מכאן כל השנה:

שם כט מזמור לְדָוִד הָבוּ לַיהוָה יֵאָהֳדוֹנְהִי בְנֵי אֱלִים הָבוּ
לַיהוָה יֵאָהֳדוֹנְהִי כְבוֹד וְעֹז: הָבוּ לַיהוָה יֵאָהֳדוֹנְהִי כְבוֹד
שְׁמוֹ הִשְׁתַּחֲוִי לַיהוָה יֵאָהֳדוֹנְהִי בַּהֲדַר־קֹדֶשׁ: קוֹל
יְהוָה יֵאָהֳדוֹנְהִי עַל־הַמַּיִם אֶל־הַכְּבוֹד הַרְעִים יְהוָה יֵאָהֳדוֹנְהִי
עַל־מַיִם רַבִּים: קוֹל־יְהוָה יֵאָהֳדוֹנְהִי בִפְתַּח קוֹל
יְהוָה יֵאָהֳדוֹנְהִי בַּהֲדָר: קוֹל יְהוָה יֵאָהֳדוֹנְהִי שִׁבְרֵי אַרְוִים
וַיִּשְׁפֹּר יְהוָה יֵאָהֳדוֹנְהִי אֶת־אַרְצֵי הַלְּבָנוֹן: וַיִּרְקִידֵם כְּמוֹ־
עֵגֶל^ק לְבָנוֹן וְשִׁרְיָן כְּמוֹ בֶן־רְאֵמִים: קוֹל־יְהוָה יֵאָהֳדוֹנְהִי
חֲצֵב לַהֲבוֹת אֵשׁ: קוֹל יְהוָה יֵאָהֳדוֹנְהִי יִחִיל מְדָבָר
יִחִיל יְהוָה יֵאָהֳדוֹנְהִי מְדָבָר קֹדֶשׁ: קוֹל יְהוָה יֵאָהֳדוֹנְהִי יִחִיל^ק
יְחִלֵּל אֵילֹת וַיַּחֲשֹׁף יַעֲרֹת וַיִּבְהִיכֵלּוּ כָּלֹו אִמֵּר כְּבוֹד:

יְהוָה יֵאָהֲדוּנֵהי לַמַּפּוּל יֵשֶׁב וַיֵּשֶׁב יְהוָה יֵאָהֲדוּנֵהי מִלֶּךְ
לְעוֹלָם: יְהוָה יֵאָהֲדוּנֵהי עַד לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה יֵאָהֲדוּנֵהי | יְסִיק
מִטָּה
יְבָרֶךְ אֶת-עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

אָנָּה בָּכַח, גָּדַלְתָּ יְמִינֶךָ, תַּתִּיר צָרוֹרֶה.
קָבַל רִנָּת, עַמְּךָ. שִׁגְבָנוּ, טַהֲרֵנוּ נוֹרָא.
נָא גְבוֹר, דּוֹרְשֵׁי יְחֻדְךָ, בְּכַבֵּת שְׂמֵרִם.
בְּרַחֲמֵי טַהֲרֵם, רַחֲמֵי צִדְקָתְךָ, תְּמִיד גְּמִלֵם.
חֲסִין קְדוֹשׁ, בְּרַב טוֹבָךָ, נִהַל עֲדָתְךָ.
יְחִיד גָּאֹה, לְעַמְּךָ פָּנֶה, זֹכְרֵי קִדְשְׁךָ.
שׁוּעָתֵנוּ קָבַל, וּשְׁמַע צַעֲקָתֵנוּ, יוֹדֵעַ תַּעֲלֹמוֹת.
בלחש: בְּרוּךְ, שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד.

בערב יום טוב, ביום טוב, ובשבת חול המועד, נהגו בחלק מקהילות ישראל, לומר רק את
שני הבתים הראשונים ושני הבתים האחרונים של הפיוט "לכה דודי"

לְכָה דוּדִי לְקִרְאָת כָּלָה, פָּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה.

שֶׁ מוֹר וְזָכוֹר בְּדַבּוּר אֶחָד, הִשְׁמִיעֵנוּ אֶל הַמַּיְחָד, יְהוָה
יֵאָהֲדוּנֵהי אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד, לְשֵׁם וּלְתַפְאֶרֶת וּלְתַהֲלָה.
לְכָה דוּדִי לְקִרְאָת כָּלָה, פָּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה.

לְ קִרְאָת שַׁבַּת לָכֵן וְנִלְכָּה, כִּי הִיא מְקוֹר הַבְּרָכָה, מֵרָאשׁ
מִקְדָּם נְסוּכָה, סוּף מַעֲשֵׂה בְּמַחֲשָׁבָה תַּחֲלָה.

לְכָה דוּדִי לְקִרְאָת כָּלָה, פָּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה.

מִ קִדְשׁ מִלֶּךְ עִיר מְלוּכָה, קוֹמֵי צְאֵי מִתּוֹךְ הַחֶפְכָּה, רַב
לָךְ שַׁבַּת בְּעֵמֶק הַבְּכָא, וְהוּא יַחְמַל עָלֶיךָ חֲמָלָה.

לְכָה דוּדִי לְקִרְאָת כָּלָה, פָּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה.

ה תַּנְעֲרִי מֵעֶפֶר קוֹמִי, לְבָשִׁי בְּגָדֵי תַפְאֲרֶתְךָ עָמִי, עַל־יָד
בֶּן יִשִׁי בֵּית הַלְחָמִי, קָרְבָּה אֶל נַפְשִׁי, גָּאֲלָהּ.

לְכֶה דוּדִי לְקִרְאָת כָּלָה, פָּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה.

ה תַּעֲוֹרְרִי הַתַּעֲוֹרְרִי, כִּי בָּא אוֹרְךָ קוֹמִי אוֹרִי, עוֹרִי עוֹרִי
שִׁיר דְּבָרִי, כְּבוֹד יְהוָה יִאֲהוּדוּנָהי עָלֶיךָ נִגְלָה.

לְכֶה דוּדִי לְקִרְאָת כָּלָה, פָּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה.

ל א תְּבוֹשִׁי וְלֹא תִפְלָמִי, מִה־תִּשְׁתַּחֲוִי וּמִה־תִּתְהַמֵּי, בֶּן
יִחְסוּ עֲנֵי עָמִי, וְנִבְנְתָה עִיר עַל תִּלָּה.

לְכֶה דוּדִי לְקִרְאָת כָּלָה, פָּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה.

ו הָיוּ לְמִשְׁשָׁה שְׂאִסִּיךָ, וְרַחֲקוּ כָל־מְבַלְעֶיךָ, יִשִּׁישׁ עָלֶיךָ
אַלְהֶיךָ, כְּמִשּׁוֹשׁ חֶתָן עַל כָּלָה.

לְכֶה דוּדִי לְקִרְאָת כָּלָה, פָּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה.

ז מִיָּן וּשְׂמָאל תִּפְרָצִי, וְאַת־יְהוָה יִאֲהוּדוּנָהי תַעֲרִיצִי,
עַל־יָד אִישׁ בֶּן־פְּרָצִי, וְנִשְׁמָחָה וְנִגִּילָה.

לְכֶה דוּדִי לְקִרְאָת כָּלָה, פָּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה.

פונים לכיוון מערב (ויש נוהגים לפנות לשער הכניסה)

בּוֹאִי כְּשִׁלּוֹם עֹטְרַת בַּעֲלָהּ, גַּם בְּשִׂמְחָה בְּרֹנָה וּבִצְחָלָה,
תּוֹךְ אֲמוּנֵי עַם סְגֻלָּה, יִסּוּב פָּנָיו לְצַד יְמִין וַיֹּאמֶר בְּקוֹל: בּוֹאִי כָלָה לְצַד
שְׂמֹאל: בּוֹאִי כָלָה. תּוֹךְ אֲמוּנֵי עַם סְגֻלָּה

יכוין לקבל תוספת הנפש, ויאמר בלחש:

בּוֹאִי כָלָה שַׁבַּת מְלַכְתָּא.

בקהילות ישראל נהגו כאן מנהגים שונים.

יש המקדימים את אמירת "במה מדליקין", יש המקדימים את "מזמור שיר ליום השבת" ויש שאומרים "במה מדליקין" לפני "לכה דודי".

כשחל בשבת או בערב שבת-חג או חול המועד או חנוכה, וכן בבית האבל, אין אומרים פרק "במה מדליקין" אלא מתחילים מ"אמר רבי אלעזר" (ומנהג ירושלים לומר פרק "במה מדליקין" בבית האבל).

כָּל־יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לָהֶם חֶלֶק לְעוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֹמַר: וְעַמּוּךָ כָּלֶם צְדִיקִים, לְעוֹלָם יִירָשׁוּ אֶרֶץ. נִצֵּר מִטְּעֵי מַעֲשֵׂה יָדַי לְהִתְפָּאֵר:

משנה סנהדרין
פרק י
ישעיה ס

א בַּמָּה מַדְלִיקִין וּבַמָּה אֵין מַדְלִיקִין? אֵין מַדְלִיקִין לֹא בְּלִכְשׁ וְלֹא בְּחֶסֶן וְלֹא בְּכֶלֶף וְלֹא בְּפִתִּילַת הָאֵידִן וְלֹא בְּפִתִּילַת הַמַּדְבָּר וְלֹא בִירוּקָה שְׁעַל פְּנֵי הַמַּיִם. לֹא בְּזַפֵּת וְלֹא בְּשַׁעוּה וְלֹא בְּשִׁמּוֹן קִיק וְלֹא בְּשִׁמּוֹן שְׂרָפָה וְלֹא בְּאַלְיָה וְלֹא בְּחֶלֶב. נַחוּם הַמַּדִּי אֹמֵר, מַדְלִיקִין בְּחֶלֶב מְבָשֵׁל, וְחַכְמִים אֹמְרִים, אֶחָד מְבָשֵׁל וְאֶחָד שְׂאִינוֹ מְבָשֵׁל, אֵין מַדְלִיקִין בּוֹ. **ב** אֵין מַדְלִיקִין בְּשִׁמּוֹן שְׂרָפָה בְּיוֹם טוֹב. רַבִּי יִשְׁמַעֲלֵאל אֹמֵר, אֵין מַדְלִיקִין בְּעֶטְרֹן, מִפְּנֵי כְּבוֹד הַשִּׁבְתָּ. וְחַכְמִים^א מַתִּירִים בְּכָל־הַשְּׂמָנִים - בְּשִׁמּוֹן שְׂמִשְׁמִין, בְּשִׁמּוֹן אֶגְזִיזִים, בְּשִׁמּוֹן צְנוּנוֹת, בְּשִׁמּוֹן דָּגִים, בְּשִׁמּוֹן פְּקוּעוֹת, בְּעֶטְרֹן וּבִנְפֹט. רַבִּי טַרְפוֹן אֹמֵר, אֵין מַדְלִיקִין אֱלֹא בְּשִׁמּוֹן זֵית בְּלֶבֶד. **ג** כָּל־הַיּוֹצֵא מִן־הָעֵץ, אֵין מַדְלִיקִין בּוֹ אֱלֹא פִשְׁתָּן, וְכָל־הַיּוֹצֵא מִן־הָעֵץ, אֵינוֹ מְטַמֵּא טְמֵאת אֱהָלִים אֱלֹא פִשְׁתָּן. פִּתִּילַת הַבֶּגֶד שֶׁקָּפְלָה וְלֹא הִבְהֵבָה, רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אֹמֵר, טְמֵאָה הִיא וְאֵין מַדְלִיקִין בָּהּ, רַבִּי עֲקִיבָא אֹמֵר, טְהוֹרָה הִיא וּמַדְלִיקִין בָּהּ. **ד** לֹא יִקַּב אָדָם שְׂפּוּפֶרֶת שֶׁל בִּיצָה וַיִּמְלְאָנָה שֶׁמֶן וַיִּתְּנָה עַל־פִּי הַנֵּר בְּשִׁבִּיל שֶׁתְּהֵא מְנֻסֶּפֶת, וַאֲפִלּוּ הִיא שֶׁל חֶרֶס, וְרַבִּי יְהוּדָה מַתִּיר. אֲבָל אִם חִבְּרָה^א הַיּוֹצֵר מִתְּחִלָּה, מִתֵּר, מִפְּנֵי שֶׁהוּא כְּלִי אֶחָד. **ה** לֹא יִמְלֵא אָדָם קַעֲרָה שֶׁמֶן וַיִּתְּנָה כְּצֵד הַנֵּר, וַיִּתֵּן רֹאשׁ הַפִּתִּילָה בְּתוֹכָהּ, בְּשִׁבִּיל שֶׁתְּהֵא שׂוֹאֲבֶת,

ורבי יהודה מתיר: המכבה את-הנר מפני שהוא מתירא מפני גוים, מפני לסטים, מפני רוח רעה, או בשביל החולה שישן, פטור. כחם על הנר כחם על השמן כחם על הפתילה, חיב. ורבי יוסי פוטר בכלן, חוץ מן הפתילה, מפני שהוא עושה פחם. ו על שלש עברות נשים מתות בשעת לדתן על שאינן זהירות - בנדה ובחלה ובהדלקת הנר: שלשה דברים צריך אדם לומר בתוך ביתו ערב שבת עם חשכה - עשרתן? ערבתן? הדליקו את-הנר! ספק חשכה, ספק אינה חשכה, אין מעשרין את-הנדאי, ואין מטבילין את-הפלים, ואין מדליקין את-הנורות. אבל מעשרין את-הדמאי, ומערבין, וטומנין את החמין.

אמר רבי אלעזר, אמר רבי חנינא, תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם, שנאמר: וכל-בניך למודי יהוה יאהדוניה. ורבי שלום בניך: אל תקרי בניך, אלא בוניך. יהי-שלום בחילך. תהלים קכב
שלום בארמונותיך: למען אחי ורעי. אדברה-נא שלום בך: שם קכב
למען בית-יהוה יאהדוניה אלהינו. אבקשה טוב לך: וראה-בנים לביניך. שלום על-ישראל: שלום רב לאהבי תורתך. ואין למו שם קיט
מכשול: יהוה יאהדוניה עז לעמו יתן. יהוה יאהדוניה יסטיק ברכך: שם כט
את-עמו בשלום:

קדיש על ישראל

אומרים אותו האבלים, ואם אין אבלים - יאמר אותו יתום מן הקהל או הש"ץ:

יתגדל ויתקדש שמייה רבא. (אמן) בעלמא די ברא, כרעותה. וימליך מלכותה, ויצמח פרקנה, ויקרב משיחה. (אמן) בתיכון וביומיכון ובחיי דכל-בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן. יהא שמייה רבא מברך לעלם לעלמי עלמא יתברך, וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתעלה ויתהלל, שמה דקדשא בריך-הוא. (אמן) לעלא מן-כל-ברכתא, שירתא, תשבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא, ואמרו אמן. (אמן)

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל-תלמידי תלמידיהון,
דעסקין באורייתא קדישתא, די באתרא הדין ודי בכל-אתר ואתר, יהא
לנא ולכוון ולהון, שלמא חנא וחסדא ורחמי, מן קדם אלהא מארי שמיא
וארעא, ואמרו אמן. (אמן)

יהא שלמא רבא מן שמיא, חיים ושבע וישועה ונחמה, ושיזבא ורפואה
וגאולה, וסליחה וכפרה ורוח ונהצלה, לנו ולכל-עמו ישראל, ואמרו אמן.
(אמן)

עשה שלום במרומיו, הוא ברחמיו יעשה שלום עלינו, ועל כל-עמו
ישראל, ואמרו אמן: (אמן)

מי שלא הספיק לומר את "שיר השירים" יאמר פסוקים אלו, וסימנם יעק"ב:

ישקני מנשיקות פיהו, כִּי־טובים דריך מִיָּן: עורי צפון ובואי תימן, הפיחי גגי יָדְךָ
בְּשִׁמְךָ, יבא דודי לגלוי ויאכל פְּרִי מגדיו: קול דודי הנה־נָה בא, מדלג על־ההרים
מִקַּפְצֵן על־הקצוות: באתי לגנני אחתי בלה, אריתי מורי עִם־בְּשָׁמִי, אִבְלתי יְעָרִי
עִם־דֹּבִשִׁי, שְׁתִּיתִי יַיִן עִם־חִלְבִּי, אִכְלוּ רָעִים שְׁתוּ וּשְׁכְרוּ דוֹרִים:

עומדים ואומרים:

מִזְמֹר שִׁיר לַיּוֹם הַשַּׁבָּת: טוֹב לְהַדּוֹת לַיהוָה יֵאָדְרֹנָהי יֵאָדְרֹנָהי
וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עֲלִיּוֹן: לְהַגִּיד בִּבְקָר חֲסִדֶּךָ וְאִמּוֹנֶתְךָ
בְּלִילוֹת: עֲלִי־עֲשׂוֹר וְעֲלִי־נִבֵּל עֲלִי הַגִּיּוֹן בְּכִנּוֹר: כִּי
שָׁמַחַתְנִי יְהוָהי יֵאָדְרֹנָהי בְּפַעֲלֶךָ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרַנֶּן: מֵה־
גָּדְלוֹ מַעֲשֵׂיךָ יְהוָהי יֵאָדְרֹנָהי מְאֹד עֲמָקוֹ מִחֲשַׁבְתֶּיךָ:
אִישׁ־בְּעַר לֹא יֵדַע וְכִסִּיל^א לֹא־יִבִּין אֶת־זֹאת: בִּפְרֹחַ
רְשָׁעִים כִּמוֹ עֶשֶׂב וַיִּצְיָצוּ כָל־פְּעָלֵי אֹן לְהַשְׁמֵד עֲדִי־
עַד: וְאַתָּה מָרוֹם לְעֵלַם יְהוָהי יֵאָדְרֹנָהי: כִּי הִנֵּה אֵיבֶיךָ
יְהוָהי יֵאָדְרֹנָהי כִּי־הִנֵּה אֵיבֶיךָ יֵאָבְדוּ יִתְפָּרְדּוּ כָל־פְּעָלֵי
אֹן: וְתֵרֵם כְּרָאִים קִרְנֵי בִלְתִּי בְּשִׁמֹן רַעַנּוֹן: וּתְבַט עֵינֵי

תהלים צב

בְּשׁוּרֵי בְקָמִים עָלֵי מְרָעִים תִּשְׁמַעְנָה אֲזִנִּי: צְדִיק כְּתֻמָּר
יִפְרַח כְּאָרֶז בְּלִבָּנוֹן יִשְׁגֶּה: שְׁתוּלִים בְּבֵית יְהוָה יִאֲהֲדוּנֵהּ
בְּחִצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יִפְרִיחוּ: עוֹד יְנוּכוֹן בְּשִׁיבָה דְּשָׁנִים
וְרַעֲנָנִים יִהְיוּ: לְהַגִּיד כִּי־יִשְׂרָאֵל יְהוָה יִאֲהֲדוּנֵהּ צוּרֵי וְלֹא־
עוֹלָתָהּ בּוֹ:

יהוָה יִאֲהֲדוּנֵהּ מֶלֶךְ גָּאוֹת לְבֶשׂ לְבֶשׂ יְהוָה יִאֲהֲדוּנֵהּ עוֹ
תְּהַאדָּר אֶף־תִּפְּוֹן תִּכְלֹל בַּל־תִּמּוּט: נִכּוֹן כְּסֶאֱךָ מֵאֶז
מַעֲוֹלִם אָתָּה: נִשְׂאוּ נְהָרוֹת יְהוָה יִאֲהֲדוּנֵהּ נִשְׂאוּ נְהָרוֹת
קוֹלָם יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דְּכִיָּם: ^אמִקְלֹת מִיָּם רַבִּים אֲדִירִים
^במִשְׁבְּרֵי־יָם אֲדִיר בְּמָרוֹם יְהוָה יִאֲהֲדוּנֵהּ: עֲדִיתִךָ נֶאֱמָנוּ
מָאֵד לְבֵיתְךָ נֶאֱוָה־קֹדֶשׁ יְהוָה יִאֲהֲדוּנֵהּ לְאַרְךָ יָמִים:

בקהילות האשכנזים אומרים כאן קדיש יתום (תמצא בעמוד 214).

בר"ח יש אומרים "ברכי נפשי" (לעיל עמוד 123)

בקהילות האשכנזים (למעט נוסח אשכנז) נוהגים להוסיף בין קבלת שבת לערבית קטע זה, מתוך הזוהר הקדוש לפרשת 'תרומה', העוסק בקדושת השבת. ויש שנוהגים שלא לאומרו בשבת חוה"מ, בערב יו"ט ובשבת ויו"ט.

כְּגֻנָּא וכו' - כמו שהם מתייחדים למעלה באחד, אף כאן היא מתייחדת למטה בסוד של אחד, להיות עמהם למעלה אחד כנגד אחד. הקב"ה אחד, למעלה אינו יושב על כיסא כבודו עד שגם הוא נעשה בסוד אחד כמוהו, להיות אחד באחד.	כְּגֻנָּא דְּאֵנוּן מְתִיחְדִּין לְעֵלָא בְּאֶחָד, אוף הָכִי אֵיהִי אֲתִיחְדַת לְתַמָּא בְּרִזָּא דְּאֶחָד, לְמַהוּ עֲמֵהוּן לְעֵלָא חַד לְקַבֵּל חַד. קֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא אֶחָד, לְעֵלָא לָא יְחִיב עַל פְּרִסְיָא דִּיקְרִיהַ עַד דְּאֵיהִי אֲתַעְבִּידַת בְּרִזָּא דְּאֶחָד כְּגֻנָּא דִּילֵיהּ, לְמַהוּ אֶחָד
---	--

בְּאַחַד. וְהָא אֻקְיָמָנָא רְזָא
דִּיהֶן לַיהוָה יִאֲהֲדוּנְהוּ אַחַד וְשְׁמוֹ אַחַד.

רְזָא דְשַׁבְּתָא, אִיהִי שַׁבְּתָא
דְּאַתְאַחַדְתָּ בְּרְזָא דְאַחַד, לְמִשְׁרֵי
עֲלֵה רְזָא דְאַחַד, צְלוּתָא דְמַעְלֵי
שַׁבְּתָא, דְּהָא אַתְאַחַדְתָּ כְּרִסְיָא
יְקִירָא קְדִישָׁא בְּרְזָא דְאַחַד,
וְאַתְתִּקְנַתָּ לְמִשְׁרֵי עֲלֵה מְלָכָא
קְדִישָׁא עֲלָאָה. כֵּד עֵיל שַׁבְּתָא
אִיהִי אַתְיַחְדַּת וְאַתְפָּרְשַׁת מִסְטָרָא
אַחְרָא, וְכָל־דִּינֵין מִתְעַבְּרִין מִנָּה,
וְאִיהִי אֲשַׁתְּאֲרַת בְּיַחְדָּא דְנִהִירו
קְדִישָׁא וְאַתְעֲשֶׂרַת בְּכַמְּהָ עֶטְרִין
לְגַפֵּי מְלָכָא קְדִישָׁא. וְכָל־שְׁלֹטְנֵי
רְגִזִין וּמֵאֲרֵי דִינָא כְּלָהוּ עֲרָקִין
וְאַתְעַבְּרוּ מִנָּה, וְלִית שְׁלֹטְנָא
אַחְרָא בְּכָלְהוּ עֲלָמִין, וְאַנְפָּהָא
נִהִירִין בְּנִהִירו עֲלָאָה וְאַתְעֲשֶׂרַת
לְתַתָּא בְּעָמָא קְדִישָׁא, וְכָלְהוּ
מִתְעַשְּׂרִין בְּנִשְׁמָתִין חֲדָתִין, כְּדִין
שִׁירֻתָא דְצְלוּתָא, לְבִרְכָא לֵה
בְּחֻדָּה בְּנִהִירו דְאַנְפִין.

והרי העמדנו את הסוד של ה'
אחד ושמו אחד.

רְזָא וכו' - סוד השבת, היא
השבת שנתייחדה בסוד של
אחד, שישירה עליה הסוד של
אחד, התפילה של כניסת השבת,
שהרי נתייחד כיסא הכבוד
הקדוש בסוד של אחד, וניתקן
שישכון עליו המלך הקדוש
העליון. כשנכנסת השבת היא
מתייחדת ומתבדלת מסטרא
אחרא, וכל הדינים עוברים
ממנה, והיא נשארת בייחוד
האור הקדוש ומתעטרת בכמה
עיסורים לקראת המלך הקדוש.
וכל ממשלות הרוגז ובעלי הדין
כולם בורחים ועוברים ממנה,
ואין שלטון אחר בכל העולמות,
ופניה מאירים באור העליון והיא
מתעטרת למטה בעם הקדוש,
וכולם מתעטרים בנשמות
חדשות, וזו התחלת התפילה,
לברך אותה בחדווה במאור
פנים.

המתפלל ביהירות יוסיף לאחר כגונא:

וְלוֹמַר בְּרַחוּ אַתְיְהוָה יִאֲהֲדוּנְהוּ הַמְבֹרָךְ. אֵת דִּיקָא דָּא שַׁבְּתָא דְמַעְלֵי שַׁבְּתָא:
בְּרוּךְ יְהוָה יִאֲהֲדוּנְהוּ הַמְבֹרָךְ. דָּא אִפִּיקוּ דְבִרְכָאָן מִקְדָּשָׁא דְחַיִּי וְאַתְרֵי דְנִפְיָק
מִנָּה כָּל־שְׁקִיזָא לְכָלָא וּבְגִין דְּאִיהוּ מְקוּדָּא בְּרְזָא דְאַתְּ קָמָא קְרִינָן
לֵיה הַמְבֹרָךְ אִיהוּ מִפּוּעָא דְבִירָא וְכִין דְּמִטָּאן הֵתָם הָא כְּלָהוּ לְעוֹלָם וְעַד.
וְדָא אִיהוּ בְּרוּךְ יְהוָה יִאֲהֲדוּנְהוּ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וְעַד:

ערבית של שבת

לְשֵׁם יְחִיד קֹדֶשׁ אֱלֹהֵינוּ הַיּוֹם הַזֶּה וְשִׁכְנֵתָהּ (יֵאָהֲדוּנָה), בְּדַחֲלֵנוּ וְדַחֲמֵנוּ (יֵאָהֲדוּנָה) וְדַחֲמֵנוּ וְדַחֲלֵנוּ (יֵאָהֲדוּנָה), לְיִחְדָּא אוֹת יוֹד וְאוֹת הָא (אוֹת) בְּאוֹת וְאוֹת הָא (זו"ט) בְּיִחְדָּא שְׁלִים (יְהוָה) בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל, הִנֵּה אֲנַחְנוּ בָּאִים לְהַתְפַּלֵּל תְּפִלַּת עֲרִבִית שֶׁל שַׁבָּת קֹדֶשׁ שֶׁתִּקְוָה לְעֵקֶב אֲבִינוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם, עַם כָּל-הַמַּצּוֹת הַקְּלוּלוֹת בָּהּ, לְתַקֵּן אֶת שְׂרָשָׁהּ בְּמָקוֹם עֲלִיזוֹן, לְעִשּׂוֹת נֶחֱם רוּחַ לְיִזְעָרְנוּ, וְלְעִשּׂוֹת רְצוֹן בּוֹרְאָנֵינוּ. וְיֵהִי נֶעֱם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יְדִינֵנוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדִינֵנוּ כּוֹנֵנָה: (שְׁתֵּי פַעֲמִים).

יש נוהגים לומר פסוקים אלו לפני הקדיש:

יְמַלֵּךְ יְהוָה יֵאָהֲדוּנָה לְעוֹלָם, אֱלֹהֵינוּ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר, הַלְלוּיָהּ: לקט פסוקים
יוֹמָם יִצְוָה יְהוָה יֵאָהֲדוּנָה חֲסִדוֹ, וּבְלִילָהּ שִׁירָה עָמִי. תְּפִלָּה
לְאֵל חַיִּי: כָּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יְהוָה הַלְלוּיָהּ: וּבְרַכּוּ שֵׁם בְּבִרְךְ,
וּמְרוֹמָם עַל-כָּל-בְּרָכָה וְתַהֲלָה:

החזן אומר חצי קדיש והקהל עומד בעת אמירת הקדיש, וכשעונים "ברוך ה' המבורך" יכוונו לקבל תוספת הרוח.

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵיהּ רַבָּא. (אמן) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא, כְּרַעוּתָהּ.
וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ, וְיִצְמַח פְּרָקְנָהּ, וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמן) בְּחִיכּוֹן
וּבְיוֹמֵיכּוֹן וּבְחַיִּי דְכָל-בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעֶגְלָא וּבְזֶמֶן קָרִיב, וְאִמְרוּ
אָמֵן. (אמן) יְהוָה שְׁמֵיהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמֵי עֲלְמֵי יִתְבָּרַךְ,
וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל,
שְׁמָה דְקֹדֶשׁ אֱלֹהֵינוּ. (אמן) לְעֵלָא מִן-כָּל-בְּרָכְתָּא, שִׁירָתָא,
תְּשֻׁבָּתָא וְנִחְמָתָא דְאִמְרֵינוּ בְּעֶלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן. (אמן)

אומר החזן: בְּרַכּוּ אֶת-יְהוָה יֵאָהֲדוּנָה הַמְּבָרַךְ:

ועונים הקהל: בְּרוּךְ יְהוָה יֵאָהֲדוּנָה יֵאָהֲדוּנָה הַמְּבָרַךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

וחזור החזן: בְּרוּךְ יְהוָה יֵאָהֲדוּנָה יֵאָהֲדוּנָה הַמְּבָרַךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

אין להפסיק אפילו בקריאה ולימוד אחרי ברוך ה' המבורך וכו', אבל רשאי לענות אמן דברכות.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הוֹדֵנוּ, <sup>אֲיוֹן וְחַסֵּד
וְרַחוּם תָּלוּ לְפָנֶינוּ</sup> , **אַלְהֵינוּ**, <sup>תַקְוָה עֲבוּר וְכִסּוּת
וּמַעַל מִדְּמוּת מִלֵּים</sup> מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
**אֲשֶׁר בִּדְבָרוֹ מַעְרִיב עַרְבִים בְּחֻכְמָה, פּוֹתַח שְׁעָרִים
בְּתַבּוּנָה, מְשַׁנֵּה עֵתִים וּמַחְלִיף אֶת-הַזְּמָנִים, וּמַסְדֵּר אֶת-**
**הַפּוֹכְבִּים בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בְּרָקִיעַ כְּרֻצּוֹ, בּוֹרֵא יוֹמָם
וְלַיְלָה, גּוֹלֵל אוֹר מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אוֹר, הַמַּעֲבִיר
יוֹם וּמֵבִיא לַיְלָה, וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה, יְיָ הוֹדֵנוּ**
יֵאֱדוֹנֵהי צָבָאוֹת שְׁמוֹ. **בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הוֹדֵנוּ**, <sup>אֲיוֹן וְחַסֵּד
וְרַחוּם תָּלוּ לְפָנֵינוּ</sup> **הַמַּעְרִיב**
עַרְבִים:

אָהֶבֶת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ אָהֶבֶת, תּוֹרָה וּמִצְוֹת
חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים ^אאוֹתָנוּ לְמַדָּת. עַל כֵּן יְהוָה ^איֵהוָה
אֱלֹהֵינוּ, בְּשִׂכְבְּנוּ וּבְקוּמָנוּ נִשְׁיחַ בְּחֻקֶּיךָ, וְנִשְׁמַח וְנַעֲלֶז
בְּדִבְרֵי תִלְמוּד תּוֹרָתְךָ וּמִצְוֹתֶיךָ וְחֻקֹּתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד, כִּי
הֵם חַיֵּינוּ וְאֶרֶץ יְמֵינוּ וּבָהֶם נִהְיָה יוֹמָם וְלַיְלָה. וְאֶהֱבָתְךָ
לֹא תִסּוּר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים. בְּרוּךְ אַתָּה ^איְהוָה ^איֵהוָה
^איְיָ אֱלֹהֵינוּ
^איְיָ אֱלֹהֵינוּ
יִסְדִּיק
מִשְׁט

יכולו לקיים מצוות עשה מן התורה לקרוא קריאת שמע של ערבית. וידקדק בקריאתה. יש לכוון בפסוק ראשון כדי לצאת ידי חובה. וזהו פשט כוננותו: שמע ישראל - קבל והבן דברים אלו, והם: ה' הוא אלהינו, המשגיח עלינו, וגם: ה' אחד, ואין כח אחר שותף עימו.

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֶחָד

בַּלְחֹשׁ: בְּרוּךְ, שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד.
וְאַהֲבַתְּ אֶת יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהּ אֱלֹהֶיךָ בְּכָל-^א לְבָבְךָ וּבְכָל-
נַפְשְׁךָ וּבְכָל-מַאֲדְךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנִכִּי

מִצִּיּוֹן הַיּוֹם ^{יְסִיק מִטַּעַם} עַל-^ב לְבַבְךָ: וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנִיךָ וּדְפַרְתָּ בָם
בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בְּדֶרֶךְ וּבִשְׁכַבְךָ וּבְקוּמְךָ:
וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל-יָדְךָ וְהָיוּ לְטוֹטַפֹּת בֵּין עֵינֶיךָ:
וּכְתַבְתָּם עַל-מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ:

וְהָיָה אִם-שָׁמַעַתְּ שִׁמְעוּ אֶל-מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּה ^{דְּבָרִים יֵא}
אִתְּכֶם הַיּוֹם ^{יְסִיק מִטַּעַם} לְאַהֲבָה אֶת-יְהוָה וְיָהֲדוּנְהִי אֱלֹהֵיכֶם
וּלְעַבְדּוֹ יִבְטֹא הֵיטֵב אֶת הַעֵיִן ^{בְּכָל-^ב לְבַבְכֶם וּבְכָל-נַפְשְׁכֶם:}
וְנָתַתִּי מִטֶּר-אֲרָצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֵה וּמִלְקוֹשׁ וְאִסְפַּת דְּגָנְךָ
וְתִירְשֶׁךָ וְיִצְהַרְךָ: וְנָתַתִּי עֹשֶׁב ^{בְּשִׁדְךָ לְבִהְמֹתֶךָ וְאָכְלָתָּ}
וּשְׂבַעֲתָ: הַשְׁמְרוּ לָכֶם פֶּן-יִפְתָּה לְבַבְכֶם וְסִרְתֶּם וְעַבַּדְתֶּם
אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: מִכָּאן בִּלְחַשׁ ^{יְסִיק מִטַּעַם} וְחָרָה אַף-
יְהוָה וְיָהֲדוּנְהִי בָכֶם וְעֲצַר אֶת-הַשָּׁמַיִם וְלֹא-יִהְיֶה מָטָר
וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת-יְבוּלָהּ וְאֲבָדְתֶּם ^{מְהֵרָה מֵעַל}
הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה וְיָהֲדוּנְהִי נָתַן לָכֶם עַד כָּאן בִּלְחַשׁ:
וְשִׁמַּתְם ^{אֶת-דְּבָרֵי אֱלֹהֵי עַל-^ב לְבַבְכֶם וְעַל-נַפְשְׁכֶם}
וּקְשַׁרְתֶּם ^{אִתְּכֶם לְאוֹת עַל-יָדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטַפֹּת בֵּין}
עֵינֵיכֶם: וְלִמְדֶתֶם ^{אִתְּכֶם אֶת-בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ}
בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בְּדֶרֶךְ וּבִשְׁכַבְךָ וּבְקוּמְךָ: וּכְתַבְתֶּם עַל-
מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ: לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם
עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע ^(יִבְטֹא הֵיטֵב אֶת הַעֵיִן) יְהוָה וְיָהֲדוּנְהִי
לְאַכְתִּיכֶם לְתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל-הָאָרֶץ: